

Rynkskinn och tretåig i Djupeboskogen

Den 10 januari besökte jag Djupmossens naturreservat i Djupebo. (Skogen vi förr kallade Djupeboskogen). Ingen annan skog i Surahammar kan uppvisa så mycket död ved, av såväl stående som liggande träd. Ny död ved skapas kontinuerligt, genom stormar och bäverdämmen. Det rådde barmark och plusgrader, orrar kuttrade vårligt från Djupmossen. Roade mig med att undersöka några grova granlågor och fann ullticka och rynkskinn.

Rynkskinn på granlåga i Djupmossens NR, 10/1- 2014. Foto: Tom Sävström

Rynkskinnet *Phlebia centrifuga* är en sällsynt skinnsvamp med nordlig utbredning i vårt land. Aldrig tidigare är den påträffad i Surahammar. I Norrland finns rynkskinnet i toppen på värdepyramiden, bland svamparter som indikerar skyddsvärda gammelskogar.

Visst är det tur att skogsnäringens jakt på råvara och den nuvarande ofattbara skövlingen av skogar aldrig fick möjligheten komma in i Djupeboskogen.

Låga med

rynkskinn i Djupmossens NR, 10/1 2014. Foto: Tom Sävström

Att jag befann mig i skog som är ovanlig numera bekräftades av nästa upplevelse. Lågmälda hackanden, oregelbundna som litet på måfå, (inte alls så taktfasta som hos större hackspetten), fick mig fatta misstankar. Och visst var det den tretåiga hackspetten (en hane), som födosökte i en grov björkhögstubbe.

Tretåig hackspett i Djupeboskogen, 1/12 - 2006. Foto: Tom Sävström

Tom Sävström